

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ Μ.Ε. ΠΡΟΟΔΟΣ

ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ 104, ΚΑΛΛΙΘΕΑ (ΤΗΛ. :210 9514517)

& ΑΙΓΑΙΟΥ 109, ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ (ΤΗΛ.: 210 9355996)

**ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ**

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2015

www.proodos.gr

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

13. Πρῶτον μὲν γάρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε πρὸς [τοὺς] Βοιωτοὺς καὶ εἰς Ἀλίαρτον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ Ὀρθοβούλου κατειλεγμένους ἵππεύειν ἐπειδὴ πάντας ἐώρων τοῖς μὲν ἵππεύουσιν ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν νομίζοντας, τοῖς δ' ὀπλίταις κίνδυνον ἡγουμένους, ἐτέρων ἀναβάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον ἐγὼ προσελθὼν ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ ἐξαλειψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου, ἡγούμενος αἰσχροὺς εἶναι τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν ἄδειαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντα στρατεύεσθαι. Καί μοι ἀνάβηθι, Ὀρθόβουλε.

14. Συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου, εἰδὼς αὐτῶν ἐνίους πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους, ἐφοδίων δὲ ἀποροῦντας, εἶπον ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας παρέχειν τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόρως διακειμένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. Καί μοι ἀνάβητε.

15. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ βουλή, εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης καὶ πάντων προειδόντων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἐτέρων ἀναδυομένων ἐγὼ διεπραξάμην ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας φυλῆς δυστυχησάσης, καὶ πλείστων ἐναποθανόντων, ὕστερος ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριῶς τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ὠνειδικότος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A. Να μεταφράσετε το απόσπασμα: «**Πρῶτον μὲν γάρ ... Καί μοι ἀνάβητε**».
(Μονάδες 10)

B.1. α) Τι γνωρίζετε για τους ταξίαρχους;
3) (Μονάδες

β) Στο απόσπασμα αυτό αναφέρεται η συμπεριφορά του Θρασύβουλου και του Μαντίθεου προς τους στρατιώτες. Να συγκρίνετε τις συμπεριφορές αυτές.
(Μονάδες 7)

B.2. Να σκιαγραφήσετε το ήθος του Μαντίθεου με βάση τις παραγράφους 13 - 14.
(Μονάδες 10)

B.3. Σε ποιο μέρος του ρητορικού λόγου ανήκει το απόσπασμα και τι γνωρίζετε γι' αυτό;
(Μονάδες 10)

B.4. α) Με ποιες λέξεις του κειμένου συγγενεύουν ετυμολογικά οι παρακάτω: **σχετικός, θανατηφόρος, απόδραση, απόσταση, βωμός**
(Μονάδες 5)

β) **συλλεγέντων, διακειμένοις, προειδόντων, προσταττόμενα, ανάβητε:** με το β' συνθετικό των παραπάνω σύνθετων λέξεων να σχηματίσετε μια νέα παράγωγη ομόρριζη λέξη, απλή ή σύνθετη, στα νέα ελληνικά.
(Μονάδες 5)

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Λυσίας, Κατά Έρατοσθένους, 89-91

Καί μὲν δὴ πολλῶ ῥᾶον ἡγοῦμαι εἶναι ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν ἢ ὑπὲρ ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. Καίτοι λέγουσιν ὡς Ἐρατοσθένει ἐλάχιστα τῶν τριάκοντα κακά εἴργασται καὶ διὰ τοῦτο αὐτόν ἀξιούσι σωθῆναι· ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἴονται χρῆναι αὐτόν ἀπολέσθαι. Ὑμεῖς δὲ δείξετε ἦντινα γνώμην ἔχετε **περὶ τῶν πραγμάτων**. Εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δηλοῖ ἔσεσθε ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε, ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων **ἐπιθυμηταί** τούτοις **ὄντες**, καὶ οὐχ ἔξετε λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποιεῖτε· νυνὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ **τὴν ὑμετέραν** γνώμην ἀποψηφίζεσθαι.

- ἐξαμαρτάνω εἰς τινά = διαπράττω ἀδικία σε κάποιον, βλάπτω κάποιον
- δηλὸς εἰμί = φαίνομαι
- νυνὶ = τώρα δα

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Γ.1. Να μεταφραστεῖ το παραπάνω κείμενο.

(Μονάδες 30)

Γ.2. Να γραφούν οι ζητούμενοι τύποι για καθεμία από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου:

α) **ἐπάσχετε**: ἀπαρέμφατο μέλλοντα και παρακειμένου ἴδιας φωνῆς
β) **ἀντειπεῖν**: γ' ενικό οριστικής και β' ενικό προστακτικής ἴδιου χρόνου και

φωνῆς

γ) **ὧν**: ονομαστική ἴδιου ἀριθμοῦ στο ἴδιο γένος

δ) **Ἐρατοσθένει**: αιτιατική και κλητική ενικού

- ε) **ἐλάχιστα**: αντίστοιχο τύπο στους δύο άλλους βαθμούς
- ζ) **ἀπολέσθαι**: γ' ενικό οριστικής ίδιου χρόνου και φωνής και γ' πληθυντικό οριστικής ενεστώτα στην αντίθετη φωνή
- η) **γνώμην**: γενική πληθυντικού
- θ) **πραγμάτων**: δοτική ενικού και πληθυντικού αριθμού
- ι) **ἔσεσθε**: ίδιο πρόσωπο και αριθμό προστακτικής ενεστώτα
- ια) **ὀφθήσεσθε**: αντίστοιχο τύπο στην υποτακτική αορίστου και β' πληθυντικό παρατατικού της αντίθετης φωνής
- ιβ) **ἔξετε**: β' ενικό προστακτικής αορίστου και γ' πληθυντικό υπερσυντελικού στην ίδια φωνή
- ιγ) **προσταχθέντα**: γ' ενικό προστακτικής ίδιου χρόνου και φωνής
- (Μονάδες 10)*

Γ.3. α) Να αναγνωριστούν συντακτικά οι υπογραμμισμένοι όροι του κειμένου και να αναφερθεί ο όρος που προσδιορίζουν:

ἀντειπεῖν, Ἐρατοσθένει, κακά, αὐτόν (4^η σειρά), περὶ τῶν πραγμάτων, ἐπιθυμηταί, ὄντες, τὴν ὑμετέραν *(Μονάδες 4)*

β) «Ἵμεῖς δέ δείξετε ἥντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων»: Να βρείτε τη δευτερεύουσα που υπάρχει στην παραπάνω περίοδο και να την αναγνωρίσετε πλήρως συντακτικά (εἶδος, εἰσαγωγή, εκφορά, συντακτικός ρόλος). *(Μονάδες 2)*

γ) «Εἰ μὲν γάρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δῆλοι ἔσεσθε ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις»: Να αναγνωρίσετε το εἶδος του υποθετικού λόγου που υπάρχει στην παραπάνω περίοδο και να τον μετατρέψετε στο εἶδος της απλής σκέψης του λέγοντος. *(Μονάδες 4)*

Τύχη ἀγαθὴ, ἐπιτυχία σε όλους!

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. Πρώτα δηλαδή, όταν συνάψατε συμμαχία με τους Βοιωτούς και έπρεπε να τους βοηθήσετε στην Αλίαρτο, αν και είχα γραφτεί στον κατάλογο από τον Ορθόβουλο να υπηρετήσω στους ιππείς, επειδή έβλεπα ότι για τους ιππείς όλοι νόμιζαν ότι έπρεπε να υπάρχει ασφάλεια, ενώ (αντίθετα) για τους οπλίτες (επειδή έβλεπα ότι) θεωρούσαν (ότι θα μπορούσε να υπάρξει) κίνδυνος, μολονότι άλλοι κατατάχθηκαν στο ιππικό χωρίς να υποβληθούν σε δοκιμασία κατά παράβαση του νόμου, εγώ, αφού παρουσιάστηκα στον Ορθόβουλο, του είπα να με διαγράψει από τον κατάλογο (των ιππέων), επειδή νόμιζα ότι είναι αισχρό να εκστρατεύω, αφού προετοιμάσω για τον εαυτό μου ασφάλεια, ενώ ο λαός επρόκειτο να διατρέχει κινδύνους. (Σε παρακαλώ, λοιπόν,) για μένα ανέβα στο βήμα, Ορθόβουλε.

Όταν, λοιπόν, συγκεντρώθηκαν οι συνδημότες (μου) πριν από την εκστρατεία, επειδή γνώριζα ότι μερικοί από αυτούς ήταν βέβαια τίμιοι πολίτες και πρόθυμοι αλλά ότι είχαν έλλειψη από προμήθειες, είπα ότι πρέπει οι πλούσιοι να χορηγούν τα απαραίτητα στους φτωχούς. Και δε συμβούλευσα στους άλλους μόνο αυτό αλλά και ο ίδιος έδωσα τριάντα δραχμές σε καθέναν από δύο άντρες, όχι επειδή είχα πολλά (χρήματα) αλλά για να αποτελέσει αυτό παράδειγμα στους άλλους. Ανεβείτε για χάρη μου στο βήμα (να το επιβεβαιώσετε).

B.1.α) Ταξίαρχος ήταν ο διοικητής της τάξεως, του πεζικού δηλ. σώματος της κάθε φυλής· γι' αυτό στην Αθήνα εκλέγονταν κάθε χρόνο με χειροτονία δέκα ταξίαρχοι, όσες και οι φυλές.

β) Το επιχείρημα αυτό ως ενισχυτικό του προηγουμένου αναδεικνύει το θάρρος του Μαντιθέου. Στην εκστρατεία που έγινε στην Κόρινθο κατά των Λακεδαιμονίων, ενώ άλλοι αναζητούσαν τρόπο να αποφύγουν τον μεγάλο κίνδυνο, αυτός πολέμησε με αυταπάρνηση στην πρώτη γραμμή της μάχης και, μετά τη συντριβή του αθηναϊκού συνασπισμού, αποχώρησε ύστερα από το στρατηγό Θρασύβουλο (πραγματικό).

Ο στρατηγός Θρασύβουλος, που κατέλυσε την αρχή των Τριάκοντα και αποκατέστησε τη δημοκρατία στην Αθήνα, ήταν επικεφαλής των Αθηναίων στη μάχη της Νεμέας. Λέγεται Στειριεύς, διότι ανήκε στον δήμο Στειρία που υπαγόταν στην Πανδιονίδα φυλή. Η συμπεριφορά του προς τους άνδρες του, τους οποίους κατηγόρησε ως δειλούς χαρακτηρίζεται από τον Μαντίθεο αλαζονική.

Ο Μαντίθεος αποκαλεί το Θρασύβουλο «σεμνόν». Το επίθετο σεμνός εδώ χρησιμοποιείται σαρκαστικά. Δηλαδή το επίθετο σημαίνει αλαζόνας. Ο Μαντίθεος αποκαλεί με σαρκασμό το Θρασύβουλο σεμνό διότι θέλει να καυτηριάσει τη συμπεριφορά του προς τους άνδρες του διότι ενώ ο ίδιος είχε αποχωρήσει από τη μάχη πριν από το Μαντίθεο κατηγορούσε τους άνδρες του για δειλία. Η συμπεριφορά του χαρακτηρίζεται αλαζονική και προσβλητική γιατί τους κατηγόρησε για δειλία χωρίς να λάβει υπόψη του τις δύσκολες και αντίξοες συνθήκες κάτω από τις οποίες πολέμησε το πεζικό. Επίσης ο ίδιος δεν αποχώρησε τελευταίος όπως θα έπρεπε. Αντίθετα η συμπεριφορά του Μαντιθέου προς τους συστρατιώτες του ήταν φιλόανθρωπη και γενναιόδωρη αφού συμβούλευε τους εύπορους συνδημότες του να ενισχύσουν οικονομικά τους άπορους για την εκπλήρωση των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων.

B.2. Από το τέλος της §12 ο Μαντίθεος γνωστοποιεί ότι θα μιλήσει στη συνέχεια για τη στρατιωτική του δράση. Σ' αυτή θα αφιερώσει μεγάλο μέρος του λόγου του (§§13-18) ένδειξη της μεγάλης σημασίας που έδιναν οι αρχαίοι Αθηναίοι στη **γενναιότητα** και την **αυτοθυσία**. Στην παράγραφο αυτή ο Μαντίθεος πληροφορεί τους βουλευτές ότι στη διάρκεια του πολέμου στη Βοιωτία (395 π.Χ.) αν και ιππέας προτίμησε να πολεμήσει ως οπλίτης και να κινδυνεύσει μαζί με τον κύριο όγκο του στρατού. Θυμίζουμε ότι λόγω της ισχύος του πεζικού των Λακεδαιμονίων ήταν επικίνδυνο για τους Αθηναίους στρατιώτες να πολεμούν εναντίον των Σπαρτιατών από τη θέση του οπλίτη, ενώ η ισχύς του αθηναϊκού ιππικού έκανε λιγότερο επικίνδυνη τη θέση του ιππέα. Το κέντρο της παραγράφου είναι η φράση “εγώ προσελθών έφην τω Ορθοβούλω εξαλειψαι με εκ του καταλόγου”. Η σημασία της προσδιορίζεται και δηλώνεται emphatically από: α) τις χρονικές προτάσεις (ότε την συμμαχίαν...βοηθειν) που προσδιορίζουν το χρόνο της πράξης του, β) την αιτιολογική πρόταση (επειδή πάντας...ηγουμένους) που δηλώνει το πρώτο κίνητρο της πράξης του (όλοι νόμιζαν ότι οι ιππείς ήταν ασφαλείς ενώ οι οπλίτες όχι) γ) την

αιτιολογική μετοχή <ηγούμενος> και ότι ακολουθεί (αισχρόν είναι...στρατεύεσθαι) που δηλώνουν το δεύτερο κίνητρό του (είναι ντροπή οι πολλοί να κινδυνεύουν και ο ίδιος να είναι ασφαλής) δ) την εναντιωματική μετοχή <κατειλεγμένος>· δηλώνεται το ανώτερο ήθος του Μαντίθεου· δεν είναι υποχρεωμένος να ριψοκινδυνεύσει αλλά το κάνει ε) τις εκφράσεις που δηλώνουν εναντίωση: “ετέρων αναβάντων”, “αδοκιμάστων”, “παρά τον νόμον”. Τονίζεται η διαφορά της στάσης των άλλων από αυτή του Μαντίθεου και επισημαίνεται έτσι το ήθος και η γενναιότητά του .

“Και μοι ανάβηθι, Ορθόβουλε” → έχει ιδιαίτερη σημασία η μαρτυρία του γιατί είναι αρχηγός της Ακαμαντίδος φυλής στην οποία ανήκει ο Μαντίθεος.

Μετά τη μαρτυρία του Ορθόβουλου, ο Μαντίθεος συνεχίζει την απολογία του σχετικά με το δημόσιο βίο του (παράγραφος 14). Για να τεκμηριώσει την ηρωική πολεμική του δράση, αφηγείται τα ακόλουθα γεγονότα :

- Πριν την εκστρατεία στην Αλίαρτο , συμβούλευσε , με δική του πρωτοβουλία, τους εύπορους συνδημότες του να βοηθήσουν οικονομικά τους άπορους.
- Έδωσε μάλιστα ο ίδιος το παράδειγμα , προσφέροντας χρήματα σε δύο άνδρες, μολοντί ο ίδιος δεν ήταν ευκατάστατος.

B.3.

Διήγησις. Στο μέρος αυτό ο αγορητής εκθέτει τα σχετικά με το θέμα γεγονότα τα οποία κρίνει ότι είναι άγνωστα στον ακροατή είτε ανεπαρκώς ή εσφαλμένως γνωστά. Είναι φανερόν ότι η διήγηση στον ρητορικό λόγο δεν ακολουθεί τους κανόνες της ιστορικής αφηγήσεως. Ο ρήτορας φροντίζει η διήγηση να μη ζημιώσει τον σκοπό της αγορεύσεώς του, χωρίς βέβαια να χάσει τη **σαφήνεια** και την **πειστικότητα** της. Φροντίζει επομένως να τονίσει τα ευνοϊκά στοιχεία, να μειώσει τη σημασία όσων είναι ασύμφορα και, μολοντί η συντομία είναι προτέρημα, δεν παραλείπει να περιγράψει ασήμαντα περιστατικά, αν απ' αυτά ο ακροατής ενδέχεται να πεισθεί π.χ. για τη χρηστότητα του ήθους του ή την κακοήθεια του αντιπάλου.

Η διήγηση, ως ξεχωριστό τμήμα της αγορεύσεως, υπάρχει κυρίως και όχι πάντοτε στους δικανικούς λόγους, σπανίως δε στους συμβουλευτικούς. Βεβαίως σύντομες διηγήσεις παρεμβάλλονται στο σώμα όλων των λόγων παράλληλα με τις σχετικές αποδείξεις.

Η **διήγηση** δεν περιλαμβάνει μόνον έκθεση γεγονότων σχετικών με το κατηγορητήριο, αλλά και γεγονότα που χρησιμοποιούνται ως αποδεικτικά στοιχεία όχι μόνο για την αναίρεση της κατηγορίας αλλά και για την προβολή της υποδειγματικής συμπεριφοράς του κατηγορουμένου στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο του. Έτσι η **διήγηση** στο μεγαλύτερο μέρος του λόγου λειτουργεί ως **απόδειξη**.

B.4.

α) σχετικός= έχοντας,

θανατηφόρος= έναποθανόντων,

απόδοκιμασία= άδοκιμάστων ,

απουσία= όντας,

βωμός= ανάβητε

β) συλλεγέντων=συν +λέγω : λόγος

διακειμένοις=δια + κείμαι: κείμενο

προειδόντων= προ+ οίδα: είδηση

προσταττόμενα=προς +τάττω: τάξη

ανάβητε=ανά+βαίνω: βάση

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Γ.1. Μετάφραση

Πράγματι λοιπόν θεωρώ ότι πολύ ευκολότερο είναι να φέρει κανείς αντιρρήσεις για όσα δεινά υποφέρατε, παρά να απολογηθεί για όσα αυτοί έχουν διαπράξει. Και όμως λένε ότι από τον Ερατοσθένη ελάχιστες αδικίες των τριάκοντα έχουν διαπραχθεί και για αυτό έχουν την αξίωση αυτός να διασωθεί. Επειδή λοιπόν έχει διαπράξει τις περισσότερες αδικίες από τους υπόλοιπους Έλληνες απέναντί σας, δεν θεωρούν ότι πρέπει αυτός να εξοντωθεί. Εσείς όμως θα δείξετε ποια άποψη έχετε για την υπόθεση. Γιατί αν τον καταδικάσετε, θα φανερώσετε την οργή σας για τις πράξεις του. Αν όμως τον αθώωσετε, θα φανείτε ότι επιθυμείτε τις ίδιες πράξεις με αυτές και δε θα μπορείτε να λέτε ότι εκτελούσατε τις διαταγές των τριάκοντα. Γιατί τώρα δε, κανείς δε σας αναγκάζει να δώσετε αθωωτική ψήφο παρά/αντίθετα με τη δική σας άποψη.

Γ.2.

- α) πείσεσθαι - πεπονθέναι
- β) ἀντεῖπε - ἄντειπε
- γ) ἄ
- δ) τόν Ἐρατοσθένη - (ᾧ) Ἐρατόσθενες
- ε) θετικός: μικρά, συγκριτικός: ἐλάττωνα/ἐλάττω
- ζ) ἀπώλετο - ἀπολλύασι(ν)
- η) τῶν γνωμῶν
- θ) τῷ πράγματι - τοῖς πράγμασι
- ι) ἔστε
- ια) ὀφθῆτε - ἑωρᾶτε
- ιβ) σχέες - ἐσχέκεσαν
- ιγ) προσταχθήτω

Γ.3.

α) **ἀντειπεῖν**: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απαρέμφατο της απροσώπου εκφράσεως «ῥᾶον εἶναι», με εννοούμενο υποκείμενο το «τινά».

Ἐρατοσθένηι: δοτική προσωπική του ενεργούντος προσώπου (ποιητικού αιτίου) στο ρήμα παθητικής φωνής «εἰργασται» (ρήμα συντελικού χρόνου).

κακά: υποκείμενο στο ρήμα «εἴργασται» (αττική σύνταξη)
αὐτόν (4^η σειρά): υποκείμενο στο τελικό απαρέμφατο «σωθῆναι» (ετεροπροσωπία).
περί τῶν πραγμάτων: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της αναφοράς στο ρήμα «ἔχετε».
ἐπιθυμηταί: κατηγορούμενο στο ενν. υποκείμενο «ὕμεῖς» της μετοχής «ὄντες» που προέρχεται από συνδετικό ρήμα.
ὄντες: κατηγορηματική μετοχή γιατί εξαρτάται από το αισθήσεως σημαντικό ρήμα «ὀφθήσεσθε» και αναφέρεται στο ενν. υποκείμενό του «ὕμεῖς».
την ὑμετέραν: ομοιόπτωτος ονοματικός, επιθετικός προσδιορισμός στο «γνώμην».

Γ.3.

β) «ἦντινα γνώμην ἔχετε περί τῶν πραγμάτων»: Δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση, μερικής αγνοίας. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία «ἦντινα», εκφέρεται με οριστική («ἔχετε»), γιατί δηλώνει ερώτηση για το πραγματικό και λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα δείξεως της κύριας πρότασης («δείξετε») από το οποίο εξαρτάται.

Γ.3.

γ) Υπόθεση: Εἰ καταψηφιῖσθε (εἰ + Οριστική Μέλλοντα)

Απόδοση: (δῆλοι) ἔσεσθε (Οριστική Μέλλοντα)

Ο υποθετικός λόγος είναι πρώτου είδους, το πραγματικό, με απόχρωση προσδοκώμενου, γιατί το ρήμα της υπόθεσης «καταψηφιῖσθε» και της απόδοσης «(δῆλοι) ἔσεσθε» βρίσκονται σε οριστική μέλλοντα.

Μετατροπή σε απλή σκέψη του λέγοντος:

Υπόθεση: εἰ + ευκτική Απόδοση: Δυνητική ευκτική

Εἰ καταψηφιοῖσθε.....(δῆλοι) ἂν γένοισθε.